

عنوان مقاله:

تخمین مکانی پایداری خاکدانه ها و ارتباط آنها با طوفان های ریزگرد در جنوب شرقی دریاچه ارومیه

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فرشته علیزاده متقی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه مراغه

نیکو حمزه پور - استادیار، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه مراغه

مهدی رحمتی - استادیار، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه مراغه

خلاصه مقاله:

در اثر پسروی دریاچه ارومیه در شمال غربی ایران و برجای ماندن گستره وسیعی از رسوبات دریاچه ای، پلایای ارومیه با سطوح مختلف شکل گرفته است. از آنجاییکه تاکنون مطالعات اندکی در خصوص سطوح مختلف ژئومورفیک پلایای ارومیه و مقاومت آنها در برابر فرسایش بادی صورت گرفته است، لذا هدف از این مطالعه، بررسی تغییرات مکانی خاکدانه-های بزرگتر از 0/84 میلی متر به عنوان شاخص مقاومت خاک در برابر فرسایش بادی و مقایسه آن با سطوح پلایایی درحاشیه جنوب شرقی دریاچه ارومیه بود. بدین منظور منطقه ای به مساحت 11/5 کیلومتر مربع انتخاب و با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و نرم افزارهای Google Earth و ArcGIS سطوح مختلف مشاهده شده جداسازی و با مرزهای واقعی در صحرا مطابقت داده شد. سپس 75 نمونه خاک از عمق 0-10 سانتیمتری سطوح مختلف برداشته شد و پایداری خاکدانه های بزرگتر از 0/84 میلی متر بررسی شد. مقایسه نقشه پایداری خاکدانه های بزرگتر از 0/84 میلی متر با نقشه سطوح ژئومورفیک نشان داد که اراضی کشاورزی و اراضی کشاورزی رها شده به دلیل افزایش مقادیر بالای شن به این اراضی و همچنین کاهش ماده آلی خاک و تخریب این سطوح، کمترین مقاومت را در برابر فرسایش بادی دارند. همچنین سطوح نمکی-رسی که تحت تاثیر نوسانات سطح آب زیرزمینی می باشند و امکان ایجاد سله های پایدار بر سطح آنها وجود ندارد، در درجه دوم حساسیت به فرسایش بادی واقع شده اند. سطوح رسی و نمکی از مقاوم ترین سطوح در منطقه مطالعاتی در برابر فرسایش بادی شناخته شدند.

کلمات کلیدی:

خاکدانه های بزرگتر از 0/84 میلی متر، سطح رسی، سطح نمکی، ژئومورفولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972042>

